

[Rahbek.]

at selv paa Ejendomme, paa hvilke en Familie hidtil har kunnet klare sig uden at arbejde for fremmede, er man i Stand til at indrette sig saaledes, at man kan komme ind under disse Regler, staa som Medlem af Arbejdsløshedskassen og i adskillige Tilfælde være stadig Gæst ved Kontrolstederne. Vi er jo alle sammen enige om at ønske her i Landet at opretholde en forsvarlig Sociallovgivning; vi vilde nemlig, at det skulde komme til, at vi ikke var i Stand til at skaffe dem, der ikke længere kan arbejde, de syge, de gamle, Invaliderne, et forsvarligt Udkomme. Men jeg tror, at hvis vi mener det alvorligt, gælder det om, at vi kommer de Misbrug til Livs, som finder Sted; og jeg kan sige, at dette Forhold har vakt Forargelse ude i Landkommunerne. Vi ser adskillige indrette sig paa den Maade, og det er for øvrigt ikke de ringeste Arbejdere, for det er alligevel trods alt dem, der er nogen Fremdrift i, men det vækker ikke saa lidt Forargelse, at disse Folk lige akkurat i den Tid, da Hesten beder om Formiddagen, kan gaa hen og faa deres Kryds sat paa Kontrolstedet. Jeg skal ikke stille noget Krav om Løsning af dette Spørgsmaal i Forbindelse med det Lovforslag, som vi behandler her i Dag, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Socialminister, at han har Opmærksomheden henledt paa dette Forhold, for jeg tror, det er ved at udvikle sig i en Grad, som man slet ikke havde tænkt sig, da man i sin Tid vedtog disse Bestemmelser, og jeg tror, at hvis det faar Lov at gaa, som det gaar i Øjeblikket, vil man se det brede sig ogsaa i den Tid, der kommer.

Jeg kan nævne et bestemt Eksempel fra en Egn i en af de fattigste Kommuner i Midtjylland. Der er der en hel Del Smaaejendomme, som ikke har været højt i Kurs tidligere. Det var der, Landbrugere endte, som det gik galt for andre Steder; naar de ikke kunde være andre Steder, kunde de tage derhen og faa en Ejendom, og den kunde de købe for lidt eller intet. I Øjeblikket er der ligefrem Haussé i disse Ejendomme, fordi man kan indrette sig paa den Maade, jeg her har omtalt. Der er i denne Koloni kommet en meget stor Afdeling af Arbejdsløshedskassen, hvor de forskellige Medlemmer indretter sig paa for en Del at leve af det, Ejendommen kan give — og hvis de er dygtige Jordbrugere, er det slet ikke saa ganske lidt; for de, der kender det mindste til Landforhold, ved, at selv om der er sat en Grænse for, hvor stor en Besætning man maa have, de 2 Køer, en Kvie og en

lille Hest, saa er der andre Omraader, hvor der ingen Grænse er sat; f. Eks. kan de holde 1 000 Høns eller 2 000, om de vil, og der er mange andre Omraader, hvor Mulighederne er ubegrænsede. Det er i og for sig ikke mit Ønske at komme disse Folk til Livs, for jeg siger igen, at det er ikke de ringeste Arbejdere, men Folk, der er Fremdrift i, der indretter sig paa den Maade, men det vækker alligevel Forargelse i Kommunerne at se paa disse Forhold. Vi er ikke tjent med dem, og vor Sociallovgivning er heller ikke tjent med dem.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg er i det hel-
dige Tilfælde af Hensyn til Tingets Tid at kunne fatte mig nogenlunde kort. Jeg nikker jo genkendende til en gammel Kending ved at se det foreliggende Lovforslag; det er i Realiteten det samme som det Ændringsforslag, jeg havde den Ære at fremsætte for det høje Ting under Behandlingen af den Lov om lignende Forhold, som blev vedtaget den 28. Marts, og som traadte i Kraft den 30. Marts. Nu fremkommer Forslaget med Ministerens Velsignelse, og jeg maa næsten komplimentere Ministeren for den Hurtighed, hvormed Ministeren gør sine Erfaringer; for det, der var Grundlaget for Afvisningen dengang, var jo, at man skulde se, hvordan det, der nu blev lavet med Hensyn til Arbejdsanvisningskontorernes Bestyrelse i Loven af 28. Marts, vilde virke, og jeg har ikke set, at det er begyndt at virke endnu. Jeg er ikke engang sikker paa, at det er traadt i Kraft i Realiteten. Men det er rart i Tider, hvor alt gaar saa stærkt, at ogsaa Ministeren gør sine Erfaringer i en saadan Hurtighed. Dette være sagt som en Kompliment — i en vis Forstand.

Dette Lovforslag har jo ikke nogen som helst Forbindelse med de ulykkelige Forhold, hvorunder vi lever i Øjeblikket, det omhandler Spørgsmaal, som man maatte komme til en Løsning af, og derfor glæder jeg mig over, at det sker saa hurtigt, som det gør. Jeg skal ikke polemisere med det ærede Medlem Hr. A. Johansen, selv om der kunde være mangt og meget, jeg kunde drøfte med ham — det kan vi gøre en anden Gang —, men jeg vil pege paa, at hvis de Udvalg, som nu bliver nedsat i Kommunerne, ikke vil kunne holde Haanden baade over den gode Arbejdsgiver og den gode Arbejder, saa kommer de Udvalg ikke til at virke, som de skal med Hensyn til den